

Naar Eleverne møde med en noget bedre Forberedelse, vil der ogsaa kunne ydes en forsvarlig Læreruddannelse i de tre Aar. Naar man her frygter, at det skulde være meget skarpe og strenge Krav, der ville blive stillede, skal jeg indskrænke mig til her at henvise til Motiverne. Skal man imidlertid være sikker paa, at Eleven er naaet noget videre, end da han ved Konfirmationen udgik fra Folkeskolen, i Stedet for, som det kan hænde, at en hel Del af, hvad han sad inde med den Gang, igen er glemt, vil det være nødvendigt — det tror jeg ikke, man kan komme bort fra —, at denne Optagelsesprøve ogsaa bliver kontrolleret.

Det ærede Medlém for Præstø Amts 6te Valgkreds troede, at ingen eller kun meget faa virkelige Pædagoger kunde ønske en noget skærpet Optagelsesprøve og en Kontrol af denne Optagelsesprøve. Det vil derfor maaske kunne interessere forskellige ærede Medlemmer at erfare — det har jo været offentligt fremme længe —, at Dansk Skoleforening, der har behandlet Sagen og udtalt sig om den til Ministeriet, er ganske enig med Ministeriet i denne Fordring. Bestyrelsen, hvori der sidder ansete Seminarieforstandere, Forstanderen for Forskolelærerindeseminariet, Højskoleforstandere osv., udtaler herom bl. a.: „Efter vor Mening stiller Sagen sig saaledes, at ifald man ved Optagelsesprøven kunde stille de tilbørlige Fordringer, da vilde der sikkert kunne blive Tid paa Seminariet til det, man nu savner, og da kunde der ydes en forsvarlig Læreruddannelse i Løbet af de tre Seminariaar. Men skal der med Eftertryk stilles Krav om en bedre og fyldigere Forberedelse, da er det efter vort Skøn uomgængelig nødvendigt, at Optagelsesprøverne kontrolleres.“

Der er fremkommet Udtalelser om Ønskeligheden af et Statsseminarium for Lærerinder. Det overvejende Antal af vore Lærere uddannes jo nu, som det ofte under denne Debat har været udtalt, paa Privatseminarier, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at forlade denne Ordning. Jeg mener ogsaa, at et Forslag om at forlade denne Ordning ved at oprette nye Statsseminarier ikke vilde vinde Tilslutning her paa dette Tidspunkt. Det tør sikkert siges, at Privatseminarierne i det hele have løst deres Opgave godt og bragt Folkeskolen mange dygtige Lærere, og det vides, at der her i Tinget hidtil ingenlunde har været Stemning for at udvide Statsseminariernes Antal, man kan sige: lige tværtimod. Nu kan det ganske vist siges: Staten

har slet intet Kvindeseminarium, vilde det dog ikke være rigtigt, at vi havde et? Hertil maa jeg bemærke, at det er ikke mindst Lærerindeuddannelsen, som hidtil har været i gode Hænder hos Privatseminarierne. Baade har der været og er vedblivende Kvindeseminarier, der staa i allerførste Række iblandt samtlige Seminarier, og der er ingen Grund til paa Forhaand at regne med, at Staten ved at oprette Kvindeseminarier vilde kunne yde en bedre Undervisning end den, som nu kan faas paa de bestaaende. Derfor vil man heller ikke kunne sige, at Staten ved at oprette et saadant Seminarium vilde kunne præsentere det Mønster eller den Maalestok, som de kvindelige Privatseminarier skulde følge som Rettesnor, og at det er en saadan Rettesnor, der nu mangler for disse Seminarier, fordi der ikke findes noget Statsseminarium for Lærerinder. Det vilde meget bero paa den Person, der kom i Spidsen for et saadant Seminarium, om Statsseminariet virkelig blev en Mønsteranstalt eller mulig kun et almindeligt Led blandt de andre Kvindeseminarier, maaske bedre end et og maaske tarveligere end nogle andre. Jeg ser derfor ikke, at det Argument, at Staten ikke driver noget Kvindeseminarium, i og for sig vil være nok til at paabyde Anlæget af et saadant.

Det ligger ikke saa langt tilbage i Tiden, at Spørgsmaalet om Oprettelse af Statslærerindeseminarier har været behandlet her i Tinget. Lad mig erindre om det Forslag, der forelaa her i 1891—92, et Forslag om Oprettelse af et Statslærerindese-minarium, der mødte med et Krav om Udgifter til Bygning paa 400,300 Kr. Den aarlige Drift var anslaaet til at ville koste 48,000 Kr., Elevbetalingen — det var foreslaaet som et Internat — til i alt 16,000 Kr., saa at Statskassens aarlige Udgift blev 32,000 Kr., altsaa foruden de i Bygningen anbragte 400,000 Kr. Men det viste sig, at denne Vej var ganske ufremkommelig her i Tinget. Det viste sig, at et Flertal af Udvalgets Medlemmer foreslog i Stedet det Forskoleseminarium, der senere blev oprettet ved Vejle. Et Mindretal gik ikke med hertil, men ingenlunde fordi det vilde gaa ind paa Statslærerindese-minariet, men fordi det hævdede, at samtidig med Oprettelsen af et Forskoleseminarium skulde et af de bestaaende Statsseminarier, nemlig Ranum Seminarium, nedlægges. Saa den Vej, Spørgsmaalet om Oprettelse af Statslærerindeseminarier og dermed overhovedet om Oprettelse af flere Statssemi-